

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Kühna a členů JUDr. Miroslavy Jirmanové, JUDr. Petry Janouškové, Mgr. Vojtěcha Jaroše, JUDr. Ireny Schejbalové a JUDr. Hany Šajnerové, o návrhu **předsedy kontrolní komise Exekutorské komory ČR** ze dne 30. 4. 2015 na zahájení kárného řízení proti **Mgr. I. N.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Ostrava se sídlem Těšínská 120/54, Ostrava, při ústním jednání konaném dne 20. 10. 2015,

t a k t o :

Mgr. I. N.,
soudní exekutor,
Exekutorský úřad Ostrava se sídlem Těšínská 120/54, Ostrava

I. je v i n e n , ž e

a) řádně a včas nesplnil svůj dluh vůči společnosti O2 Czech Republic, a.s., ve výši 11.016.621 Kč uložený mu k zaplacení vykonatelným notářským zápisem č. j. N 409/2014, NZ 410/2014, který vydala JUDr. Jana Kleinová, notářka v Praze dne 8. 12. 2014, přičemž tento dluh je proti němu od 2. 2. 2015 vymáhán v exekučním řízení;

řádně a včas nesplnil svůj dluh vůči paní L. S. ve výši 6.728 Kč, uložený mu vykonatelným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 7. 2014, č. j. 33 ICm 3900/2013 - 18, dostal se do prodlení s plněním tohoto dluhu od 13. 9. 2014 až do 23. 12. 2014, kdy byl dluh uhrazen, přičemž tento dluh byl vůči němu vymáhán v exekučním řízení;

řádně a včas nesplnil svůj dluh vůči panu JUDr. Martinu Frischovi, insolvenčnímu správci dlužnice L. S., ve výši 6.728 Kč, uložený mu vykonatelným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 7. 2014, č. j. 33 ICm 3900/2013 - 18, dostal se do prodlení s plněním tohoto dluhu od 13. 9. 2014 až do 23. 12. 2014, kdy byl dluh uhrazen, přičemž tento dluh byl vůči němu vymáhán v exekučním řízení;

řádně a včas nesplnil svůj dluh vůči společnosti Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, ve výši 12.785 Kč, uložený mu k zaplacení vykonatelným platebním rozkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2013, č. j. 24 C 98/2013 - 17,

přičemž tento dluh byl vůči němu vymáhán v exekučním řízení od 6. 2. 2014 do 16. 4. 2014;

t e d y

narušil důstojnost exekutorského povolání podle § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a porušil své povinnosti dle čl. 3 odst. 1 a 2 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů,

t í m s p á c h a l

závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. b) exekučního řádu;

b) jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti vyzván dne 8. 4. 2014, a opakovaně dne 26. 5. 2014 a 8. 8. 2014 Exekutorskou komorou České republiky o písemné vyjádření, dne 8. 8. 2014 pak též o předložení spisu sp. zn. 053 EX 26/02, tento spis ani vyjádření Exekutorské komoře nikdy nepředložil, ani na opakované výzvy jinak nereagoval,

jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti vyzván dne 19. 8. 2014, a opakovaně dne 12. 9. 2014, 6. 10. 2014 a 12. 11. 2014 Exekutorskou komorou o předložení spisu sp. zn. 053 EX 1987/07, tento spis Exekutorské komoře nikdy nepředložil, ani na opakované výzvy jinak nereagoval,

jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti vyzván dne 19. 8. 2014, a opakovaně dne 12. 9. 2014, 6. 10. 2014 a 22. 10. 2014 Exekutorskou komorou o předložení spisu sp. zn. 053 EX 1168/10, tento spis Exekutorské komoře nikdy nepředložil,

jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti vyzván dne 13. 1. 2015 Exekutorskou komorou o písemné vyjádření a předložení spisu sp. zn. 053 EX 4679/07, tento spis ani vyjádření Exekutorské komoře nikdy nepředložil, ani na výzvu jinak nereagoval,

jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti vyzván dne 12. 3. 2015, a opakovaně dne 9. 4. 2015 Exekutorskou komorou o písemné vyjádření a předložení spisu sp. zn. 053 EX 1469/10, tento spis ani vyjádření Exekutorské komoře nikdy nepředložil, ani na výzvy jinak nereagoval,

jako soudní exekutor, který byl v rámci dohledové činnosti vyzván dne 25. 3. 2014 Exekutorskou komorou o písemné vyjádření, toto vyjádření Exekutorské komoře nikdy nepředložil, ani na výzvy jinak nereagoval,

pokračování

t e d y

závažně porušil povinnosti exekutora stanovené § 7 odst. 4 písm. a) a b) exekučního řádu, ve znění do 31. 8. 2015, ve spojení s § 7 odst. 5 věta druhá exekučního řádu

t í m s p á c h a l

závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu;

II. Za uvedené delikty uložil kárný senát podle § 116 odst. 6 a 9 exekučního řádu

o d v o l á n í z e x e k u t o r s k é h o ú ř a d u .

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

I.A. Kárná žaloba

[1] Dne 5. 5. 2015 došla Nejvyššímu správnímu soudu kárná žaloba podaná kárným žalobcem, předsedou kontrolní komise Exekutorské komory ČR. Žalobu podal proti soudnímu exekutorovi Mgr. I. N. (dále též jen „kárně obviněný“ nebo „soudní exekutor“), a to pro několik skutků, spočívajících dílem v neplnění splatných dluhů, vymáhaných v exekučním řízení, dílem v nedostatku součinnosti kárně obviněného s Exekutorskou komorou jako dohledovým orgánem (nepředložení spisu, resp. nepodání vyjádření přes výzvu dohledového orgánu). Podle kárného žalobce kárně obviněný narušuje důstojnost exekutorského povolání a ohrožuje důvěru v odborný a spravedlivý výkon exekuční činnosti. Nelze akceptovat, aby se osoba, na niž stát přenesl část výkonu soudní moci, opakovaně ocitala v exekučním řízení a navíc byla vůči ní vedena exekuce pro mnohamilionový dluh. Kárný žalobce upozorňuje, že do exekučního řízení bylo pojata kompletní vybavení exekutorského úřadu.

[2] Kárný žalobce navrhuje posoudit jednání kárně obviněného jako závažné kárné delikty. Kárně obviněný trvale maří výkon dohledu nad svou činností, protože s kontrolními orgány nespolupracuje. Ukládání pokut se jeví jako nedostatečné, popsána pochybení a nečinnost vážně zpochybňují důvěryhodnost dalšího setrvání kárně obviněného v exekutorském povolání. Situace kárně obviněného dospěla do stadia, kdy soudní exekutor absolutně není schopen plnit své povinnosti a vykonávat funkci soudního exekutora. Proto kárně obviněný navrhl kárné opatření ve formě odvolání z exekutorského úřadu.

[3] Kárně obviněný se k podané žalobě nevyjádřil.

II. Splnění předpokladů pro věcné projednání

[4] Kárný senát nejprve zkoumal, zda kárná žaloba splňuje předpoklady pro její věcné projednání. Dospěl k závěru, že kárná žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, obsahuje stanovené náležitosti a byla podána ve lhůtě stanovené v § 117 odst. 3 exekučního řádu.

[5] Kárná žaloba tedy splňuje předpoklady pro její věcné projednání.

III. Ústní jednání a posouzení věci kárným soudem

[6] Při jednání dne 20. 10. 2015 kárný žalobce setrval na svém návrhu.

[7] Kárně obviněný při jednání zdůraznil, že s kárnou žalobou nesouhlasí. Skutek se buďto vůbec nestal, respektive pokud se některý ze skutků, popsanych v žalobě, stal, tak se nestal tak, jak je popsán.

[8] Kárný senát posoudil jednotlivé skutky, které jsou kárně obviněnému kladeny za vinu, vycházel přitom z listinných důkazů, které byly v řízení předloženy, vyjádření kárně obviněného a dalších skutečností zjištěných při jednání, jakož i z relevantní právní úpravy a své konstantní judikatury. Hodnocení jednotlivých provedených důkazů je uvedeno dále.

III.A. Kárně obviněný narušil důstojnost exekutorského povolání a porušil zákon i stanovské předpisy tím, že se opakovaně dostal do prodlení s plněním dluhů, přičemž dluhy byly následně vymáhány v exekučním řízení

[9] Kárný žalobce upozorňuje, že proti kárně obviněnému je v současnosti vedeno jedno exekuční řízení s dluhem přesahujícím částku jedenáct milionů korun, v době nedávno minulé byla vedena další tři exekuční řízení. Tím měl kárně obviněný porušit svou povinnost podle § 2 odst. 2 exekučního řádu, čl. 3 odst. 1 a odst. 2 Pravidel profesionální etiky a pravidel soutěže soudních exekutorů.

Dvě pohledávky ve výši 6.728 Kč (oprávnění JUDr. Martin Frisch a L. S.)

[10] Kárný senát během dokazování zjistil, že Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 23. 7. 2014, č. j. 33 ICm 3900/2013 - 18 (dostupný on-line v insolvenčním spise sp. zn. KSOS 33 INS 10107/2013, viz insolvenční rejstřík na adrese www.justice.cz), ve výroku III. zavázal kárně obviněného k úhradě částky 6.728 Kč ve prospěch JUDr. Martina Frische, insolvenčního správce dlužnice L. S., a výrokem IV. k úhradě částky stejné výše ve prospěch L. S.. Jak plyne z obsahu rozsudku, kárně obviněný přihlásil v insolvenčním řízení pohledávky ve výši 4.200 Kč z titulu neuhrazených nákladů exekučního řízení. Incidenční žalobou se insolvenční správce i dlužnice domáhali popření těchto pohledávek. Protože kárně obviněný na žalobu nijak nereagoval, rozhodl Krajský soud v Ostravě žalobou pro uznání tak, že určil, že kárně obviněný jím tvrzené pohledávky nemá, a současně zavázal kárně obviněného k úhradě uvedených částek jako nákladů řízení. Rozsudek se stal vykonatelným dne 13. 9. 2014. Ze seznamu exekučních řízení, předloženého kárným žalobcem, plyne, že pro nárok JUDr. Frische byla nařízena exekuce Okresním soudem v Ostravě (sp. zn. 142 EX 2016/14, probíhala od 29. 10. 2014 do

pokračování

23. 12. 2014), pro nárok L. S. byla nařízena exekuce týmž soudem (sp. zn. 142 EX 2032/14, probíhala od 31. 10. 2014 do 23. 12. 2014).

[11] Z uvedeného tak plyne, že se kárně obviněný dostal do průtahů s úhradou dvou dluhů ve výši 6.728 Kč, a to od 13. 9. 2014 až do 23. 12. 2014, kdy byl dluh uhrazen. Oba věřitelé museli vymáhat své pohledávky cestou exekuce. Kárně obviněný k tomu volil obhajobu, typickou i pro jeho obhajobu k jiným žalovaným skutkům, že jde v podstatě jen o administrativní pochybení, jinak své dluhy řádně platí. Kárný senát k tomu konstatuje, že obsah prováděných důkazů (viz též dále) svědčí o opaku.

Pohledávka 7.546 Kč (oprávněná Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group)

[12] Ze seznamu exekučních řízení, předloženého kárným žalobcem, dále kárný senát zjistil, že kárně obviněný byl platebním rozkazem Okresního soudu v Ostravě ze dne 1. 11. 2013, č. j. 24 C 98/2013 - 17, zavázán k úhradě 7.546 Kč s příslušenstvím; oprávněným byla Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group. Platební rozkaz se stal vykonatelným dne 25. 11. 2013. Dne 6. 2. 2014 bylo zahájeno exekuční řízení, exekuce byla provedena 15. 4. 2015, následující den exekuční řízení formálně skončilo.

[13] Kárně obviněný k tomuto tvrdil, že o existenci platebního rozkazu vůbec nevěděl, prý mu nebyl nikdy doručen. Dluh včas neuhradil nedopatřením. Takovéto tvrzení je však dle kárného senátu krajně nepravděpodobné, ostatně již jen s ohledem na to, že zákon náhradní doručení platebního rozkazu vylučuje (viz § 173 o. s. ř.). K dotazu senátu kárně obviněný připustil, že takovýto závazek asi skutečně měl, nevěděl však, z jaké smlouvy či z jakého titulu oprávněné pojišťovně plynul, ani zda jde o závazek podnikatelský nebo osobní.

[14] Z uvedeného tak plyne, že se kárně obviněný dostal do průtahů s úhradou 7.546 Kč s příslušenstvím, a to od 25. 11. 2014 až do 16. 4. 2015. Současně musela oprávněná společnost přistoupit k vymáhání svých pohledávek cestou exekuce, a exekučně také pohledávku proti kárně obviněnému vymohla.

Pohledávka 11.016.621 Kč (oprávněná O2 Czech Republic a. s.)

[15] Z elektronického spisu sp. zn. 131 EX 190/15 soudního exekutora Mgr. P. P. pak kárný senát zjistil, že Okresní soud v Ostravě nařídil exekuci pohledávky dle notářského zápisu č. j. N 409/2014, NZ 410/2014, vydaného JUDr. Janou Kleinovou, notářkou v Praze, dne 8. 12. 2014, ve znění opravy ze dne 11. 12. 2014, který se stal vykonatelným dne 16. 12. 2014. Doložka o opravě ze dne 11. 12. 2014 opravila chybně uvedenou částku pohledávky (v závorce byla slovy namísto správných **jedenácti** miliónů šestnácti tisíc šesti set dvaceti jedna korun českých uvedena omylem a v rozporu s číslicemi částka **jeden** milión šestnáct tisíc šest set dvacet jedna korun českých; chybné bylo též datum narození kárně obviněného). Pohledávka ve výši 11.016.621 Kč s příslušenstvím zní ve prospěch oprávněné společnosti O2 Czech Republic a. s. proti kárně obviněnému jako povinnému. Exekuci pověřil Okresní soud v Ostravě soudního exekutora P. P., exekutorský úřad Liberec (pověření soudního exekutora č. j. 91 EXE 10282/2015 - 11). Ten sepsal v rámci exekuce movité věci kárně obviněného na adrese jeho sídla; z přílohy k protokolu plyne

detailní soupis movitých věcí, např. kancelářské židle a stoly, LCD monitory, PC sestava, skříně atd. tedy vskutku kompletní movité vybavení sídla exekutorského úřadu kárně obviněného (viz protokol soudního exekutora Mgr. P. ze dne 23. 2. 2015; že jde o kompletní vybavení jeho úřadu, přiznal u jednání též kárně obviněný). Ze spisu sp. zn. 131 EX 190/15 dále plyne, že exekuce stále probíhá, oprávněná nebyla uspokojena.

[16] Kárně obviněný při jednání zdůraznil, že se proti nařízení exekuce odvolal a věc je nyní u Krajského soudu v Ostravě ve stádiu rozhodnutí o jeho odvolání. Jak kárný senát zjistil z obsahu odvolání ze dne 7. 5. 2015, kárně obviněný v něm poukazuje zejména na formální chyby v obsahu notářského zápisu. Jak kárný senát dále zjistil, Okresní soud v Ostravě v usnesení ze dne 27. 4. 2015, č. j. 91 EXE 10282/2015 – 45, upozornil na to, že notářský zápis terminologicky vychází ze starého občanského zákoníku, tato formální pochybení však nemají dopad na jeho platnost. Kárně obviněný při jednání zpochybnil existenci závazku, který byl závazně notářským zápisem deklarován, a který je proti němu vymáhán. K dotazu kárného senátu sice připustil, že společnosti O2 Czech Republic skutečně nějakou částku dluží, ta však prý není totožná s tím, co je v notářském zápisu uvedeno. K opakovaným dotazům kárného senátu již kárně obviněný nebyl s to vysvětlit, proč jako osoba práva znalá vůbec souhlasil s vyhotovením notářského zápisu, který je vykonatelným exekučním titulem, pokud snad onu částku nedluží. Kárně obviněný zůstal jen u vágních formulací typu *„v zásadě to byl víceméně výsledek nebo jedna z cest, která vlastně vyplynula ze vzájemného jednání mezi moji kanceláří a advokátní kanceláří, která jednala za svého klienta,“* tzn. za O2 Czech Republic. Kárně obviněný to odmítl dále konkretizovat, *„protože to je otázka širších okolností.“*

[17] Kárný senát má tedy za prokázanou existenci pohledávky společnosti O2 Czech Republic proti kárně obviněnému. Jeho zpochybňování konkrétní výše dluhu bylo značně nevěrohodné (jako právník samozřejmě velmi dobře věděl, co znamená sepsání notářského zápisu jako vykonatelného titulu), jakkoliv kárný senát samozřejmě nijak nehodnotí, zda notářský zápis JUDr. Kleinové ob stojí jako exekuční titul v řízení před odvolacím civilním soudem z formálních důvodů. Pro nynější případ je klíčové jen to, že kárně obviněný vysoký dluh ve vztahu k O2 Czech Republic skutečně má (to při jednání potvrdil), a že se dostal s tímto dluhem sám do exekuce jako povinný.

[18] Kárný žalobce navíc do spisu doložil další důkazy, které svědčí o tom, že neplnění čtyř shora uvedených dluhů je jen malou mozaikou mnoha dalších dluhů, které kárně obviněný má, a neplatí je. Kárný senát provedl důkaz dopisem Ing. K. N., PhD. Exekutorské komoře ze dne 14. 11. 2013, ve kterém pisatelka kritizuje platební morálku kárně obviněného a upozorňuje, že jí kárně obviněný dluží na nájemném z prostor jeho bývalého sídla exekutorské kanceláře. Kárně obviněný tento důkaz hodnotil tak, že paní Ing. N. pravděpodobně zklamal, neboť předtím změnil sídlo své kanceláře, proto se mu i takto mstí. Kárný senát k tomuto stručně dodává, že předmětem jeho rozhodování nebyly osobní vztahy kárně obviněného s jeho bývalými pronajímateli. Tento důkaz jednoznačně ilustruje, že kárně obviněný má problémy s platební morálkou i jinde než ve skutečích, které učinil žalobce předmětem své kárné žaloby.

Právní kvalifikace jednání

pokračování

[19] Při jednání tedy bylo prokázáno, že se kárně obviněný opakovaně, a to nejméně čtyřikrát, dostal do prodlení s úhradou svého dluhu, vždy proti němu byla nařízena exekuce, v jednom případě byla provedena, v jednom případě dokonce stále exekuce běží. Ve třech případech jde o dluhy malé, v hodnotě kolem deseti tisíc, v jednom případě naopak o dluh velmi vysoký, více než jedenáctimiliónový, jehož existence a nařízená exekuce ohrožuje samotný chod úřadu kárně obviněného.

[20] Kárný senát dále zvažoval kvalifikaci tohoto jednání.

[21] Požadavek rozumného uspořádání svých dluhů zná řada právních profesí. Lze zmínit např. čl. 4 odst. 2 usnesení představenstva České advokátní komory ze dne 31. 10. 1996, kterým se stanoví pravidla profesionální etiky a pravidla soutěže advokátů České republiky, podle něhož je advokát *povinen plnit převzaté závazky. Závazek nebo ručení za cizí závazek smí převzít jen tehdy, je-li si jist jeho splněním*. Nejinak je tomu též v profesi soudních exekutorů.

[22] Podle § 2 odst. 2 písm. b) exekučního řádu exekutor je povinen v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost exekutorského povolání. Toto ustanovení je konkretizováno stavovským předpisem, totiž Pravidly profesionální etiky a pravidly soutěže soudních exekutorů. Podle čl. 3 odst. 1 Pravidel je exekutor *všeobecně povinen přispívat poctivým, čestným a slušným chováním k důstojnosti a vážnosti exekutorského stavu*. Podle čl. 3 odst. 2 je exekutor *povinen plnit převzaté závazky. Závazek nebo ručení za cizí závazek smí převzít jen tehdy, může-li si být jist jeho splněním*. Etický kodex je „usnesením Komory“ ve smyslu § 116 odst. 2 písm. a) a odst. 3 písm. a) exekučního řádu (viz rozhodnutí ze dne 29. 10. 2012, č. j. 14 Kse 4/2012 - 143, bod 36).

[23] Jednání, kterým soudní exekutor nesplnil vykonatelný dluh a je proti němu vedena exekuce, pak dle okolností porušuje nejen jmenované stavovské předpisy, tedy Pravidla profesionální etiky, ale též narušuje důstojnost exekutorského povolání ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) exekučního řádu (srov. obdobně cit. rozhodnutí č. j. 14 Kse 4/2012 - 143, bod 37).

[24] Kárný senát zdůrazňuje jednak výši jednoho z neuhrazených závazků, jednak četnost, s jakou se kárně obviněný dostává opakovaně do pozice dlužníka v prodlení a povinného v exekučním řízení. Proto má kárný senát za to, že jde o závažné porušení čl. 3 odst. 1 a 2 Pravidel a závažné narušení důstojnosti exekutorského povolání ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) exekučního řádu. Pokud by kárný senát akceptoval, že nesplnění závazku ve výši přesahující 11 milionů korun ze strany soudního exekutora, jehož hlavním úkolem je vymáhat nesplněné závazky jiných subjektů, není závažným porušením jeho povinnosti stanovené čl. 3 odst. 1 a 2 Pravidel a nepředstavuje závažné narušení důstojnosti exekutorského povolání ve smyslu § 2 odst. 2 písm. b) exekučního řádu, zcela by tím popřel smysl soudních exekucí, narušil důvěru veřejnosti v institut soudních exekutorů a ohrozil integritu exekutorského stavu (obdobně cit. rozhodnutí č. j. 14 Kse 4/2012 - 143, bod 38).

[25] To samozřejmě neznamená, že se soudní exekutor nikdy nemůže dostat do finančních potíží. Život je nepředvídatelný, a takto formulovaná železná zásada by byla

zbytečně tvrdá. V nynějším případě je však zjevné, že nešlo o situaci, kdy by finanční problémy vznikly na straně kárně obviněného výjimečně. Kárně obviněný své dluhy neplnil opakovaně, zcela ignoroval pravomocná rozhodnutí soudů a jiných orgánů. V případě kárně obviněného se tedy nejedná o ojedinělé opomenutí, pro které by závazek neuhradil; ostatně vzhledem k výši třech ze čtyř uvedených dlužných částek se nejednalo ani o situaci, kdy by jejich úhrada znamenala pro kárně obviněného zásadní majetkovou újmu. Jednání kárně obviněného přinejmenším ve vztahu ke třem z dluhů, které nedosahovaly nijak horentní výše, tak lze označit za svévolné pohrdání právními pravidly, které by sám kárně obviněný jakožto soudní exekutor měl respektovat na prvním místě (srov. k tomu též rozhodnutí ze dne 22. 10. 2013, č. j. 15 Kse 3/2013 - 31).

[26] Proto kárný senát hodnotí jednání kárně obviněného jako závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. b) exekučního řádu.

III.B. Kárně obviněný porušil povinnost poskytnout písemné vyjádření a předložit exekuční spisy Exekutorské komoře v rámci její dohledové činnosti

[27] Kárný žalobce dále vytýká kárně obviněnému, že se opakovaně nevyjádřil k žádostem Exekutorské komory České republiky o vyjádření a předložení exekutorského spisu.

[28] Z obsahu předložených důkazů zjistil kárný senát následující.

[29] Dne 18. 2. 2014 obdržela Exekutorská komora České republiky stížnost pana P. M. na postup kárně obviněného jako exekutora. P. M. uvedl, že kárně obviněný vydal dne 22. 5. 2012 exekuční příkaz k úhradě dluhu P. M. jako povinného vůči věřiteli REALITY DPM OLOMOUC, a. s., a to za situace, kdy tato společnost již neexistovala, neboť bezmála tři roky předtím zanikla výmazem z obchodního rejstříku bez právního nástupce. Povinný P. M. se tedy opakovaně domáhal vůči kárně obviněnému zastavení exekuce, ovšem kárně obviněný exekutor zůstal zcela nečinný (viz stížnost P. M. na postup kárně obviněného ze dne 13. 2. 2014, doručená Exekutorské komoře dne 18. 2. 2014). V rámci své dohledové činnosti proto Exekutorská komora dne 8. 4. 2014 vyzvala kárně obviněného jako soudního exekutora, aby se vyjádřil k obsahu podnětu P. M.. Kárně obviněného Komora upozornila, že pokud jeho vyjádření nebude dostatečné, požádá jej o předložení spisu. Protože na výzvu Komory kárně obviněný nijak nereagoval, Komora urgovala jeho vyjádření dne 26. 5. 2014. Ani na tuto výzvu kárně obviněný nijak nereagoval. Konečně dne 8. 8. 2014 Komora požádala o předložení spisu sp. zn. 053 EX 26/02 společně s vyjádřením, ani na tuto žádost kárně obviněný nijak nereagoval.

[30] Dne 18. 4. 2014 Exekutorská komora obdržela stížnost paní L. F. z téhož dne na postup kárně obviněného jako exekutora. L. F. uvedla, že ji kárně obviněný nevyplatil vymožené plnění ve výši 32.595 Kč, jakkoliv od rozvrhového jednání uplynul již více než rok a půl. Do úřadu kárně obviněného se nedá dovolat na žádné z jeho telefonních čísel, na její dopisy kárně obviněný nereaguje. Upozornila rovněž na další pochybení v průběhu dané exekuce, vedené pod sp. zn. 053 EX 1987/07. Kárně obviněný byl proto Komorou v rámci její dohledové činnosti vyzván dne 5. 6. 2014 k vyjádření k obsahu stížnosti, která byla k žádosti Komory přiložena. Svou výzvu opakovala Komora dne 11. 8. 2014, na což

pokračování

kárně obviněný, zastoupený svým zaměstnancem, reagoval stručným vyjádřením, že rozvrhové usnesení doposud nenabýlo právní moci; odmítl rovněž tvrzení, že se do jeho úřadu nedá dovolat. Komora na to reagovala výzvou ze dne 19. 8. 2014, opakovanými výzvami ze dne 12. 9. 2014, 6. 10. 2014 a 12. 11. 2014, o předložení spisu sp. zn. 053 EX 1987/07. Přes všechny urgencye kárně obviněný tento spis Komoře nikdy nepředložil, ani na opakované výzvy jinak nereagoval.

[31] Dne 8. 4. 2014 obdržela Exekutorská komora stížnost pana F. J. ze dne 4. 4. 2014 na postup kárně obviněného jako exekutora. F. J. si stěžoval, že na nemovitostech, které v listopadu 2012 vydražil, doposud leží exekutorské zástavní právo kárně obviněného, na jeho e-maily nikdo z kanceláře kárně obviněného nereaguje. Kárně obviněný byl proto Komorou v rámci její dohledové činnosti vyzván dne 21. 5. 2014 k vyjádření k obsahu stížnosti, která byla k žádosti Komory přiložena. Svou výzvu opakovala Komora dne 11. 8. 2014, na což kárně obviněný, zastoupený svým zaměstnancem, reagoval stručným vyjádřením, že věc je ve stádiu rozvrhu, „po vydoručování předchozích rozhodnutí“. Komora na to reagovala výzvou ze dne 19. 8. 2014, opakovanou výzvami ze dne 12. 9. 2014 a 6. 10. 2014, o předložení spisu sp. zn. 053 EX 1168/10. Na poslední výzvu reagoval kárně obviněný s návrhem, aby spis mohl být předložen až po 30. 10. 2014, neboť tento den proběhne rozvrhové jednání, k němuž je třeba spisový materiál. S tímto návrhem Komora souhlasila svým vyjádřením ze dne 22. 10. 2014, kárně obviněný však nikdy po 30. 10. 2014 tento spis nepředložil, ani jinak nereagoval.

[32] Dne 24. 11. 2014 obdržela Exekutorská komora stížnost pana Ing. L. L. ze dne 23. 11. 2014 na postup kárně obviněného jako exekutora. Ing. L. si stěžoval, že kárně obviněnému podal prostřednictvím svého advokáta v listopadu 2013 žádost o zastavení exekuce sp. zn. 53 EX 4679/07, ovšem kárně obviněný nebyl s to během jednoho roku tuto žádost vyřídit. Kárně obviněný byl proto Komorou v rámci její dohledové činnosti vyzván dne 13. 1. 2015 k vyjádření k obsahu stížnosti, která byla k žádosti Komory přiložena, a zaslání spisu sp. zn. 53 EX 4679/07. Kárně obviněný však nikdy spis nepředložil, vyjádření nepodal, ani na výzvu jinak nereagoval.

[33] Dne 20. 1. 2015 obdržela Exekutorská komora stížnost společnosti Raiffeisenbank a. s. z téhož dne na postup kárně obviněného jako exekutora. Raiffeisenbank si stěžovala, že v exekučním řízení vedeném úřadem kárně obviněného dochází k průtahům, v rozporu se zákonem doposud nebyla nařízena dražba nemovitostí povinného, ke kterým má Raiffeisenbank zástavní právo. S úřadem kárně obviněného se jen velmi obtížně komunikuje. Kárně obviněný byl proto Komorou v rámci její dohledové činnosti vyzván dne 12. 3. 2015 k vyjádření k obsahu stížnosti, která byla k žádosti Komory přiložena, a k předložení spisu sp. zn. 053 EX 1469/10. Svou výzvu opakovala Komora dne 9. 4. 2015, kárně obviněný však nikdy nepředložil ani spis ani nepodal vyjádření, ani na výzvu jinak nereagoval.

[34] Dne 19. 1. 2015 obdržela Exekutorská komora stížnost pana Z. Z. ze dne 14. 1. 2015 na dražbu obchodního podílu ve společnosti Progres 3001 s. r. o. Kárně obviněný byl proto Komorou v rámci její dohledové činnosti vyzván dne 25. 3. 2015 k vyjádření k obsahu stížnosti, která byla k žádosti Komory přiložena. Kárně obviněný však nikdy vyjádření nepodal, ani na výzvu jinak nereagoval.

[35] Kárně obviněný se snažil během jednání svá pochybení bagatelizovat s tím, že šlo o ojedinělá přehlédnutí jeho úřadu. S ohledem na mnohost pochybení je však zjevné, že o žádná ojedinělá pochybení nejde. Jde o systémový problém, systematické neplnění zákonných povinností kárně obviněným. Proto neprovedl kárný senát jako důkaz další listiny, předložené kárným žalobcem teprve u jednání, které měly prokazovat nerespektování výzev Komory v desítkách dalších věcí. Takovýto důkaz by byl již nadbytečný.

[36] Výmluva kárně obviněného na nedostatek personálu jeho úřadu rovněž není na místě: je věcí kárně obviněného, aby personálně zabezpečil svůj úřad tak, aby k uvedeným pochybením nedocházelo. Ostatně podstatná část skutků se odehrála v roce 2014, tedy v době, kdy kárně obviněný ani dle svého vyjádření personálními problémy netrpěl. Stejně tak nelze akceptovat jeho obranu, že je „lepší mít spis u sebe“, aby zabezpečil efektivní vedení jednotlivých věcí. Kárně obviněný především nebyl s to uvést, kdy v minulosti mu snad vydání spisu dohledovému orgánu zkomplikovalo jím vedené exekuční řízení. Nadto kárný žalobce během jednání k dotazu kárného senátu potvrdil, že při zapůjčení spisu je Komora s to spis vrátit v podstatě obratem (typicky proto, že si z podstatných částí spisu pořídí kopie).

[37] Kárný senát dále zvážil právní kvalifikaci shora uvedených skutků.

[38] Podle § 7 odst. 3 písm. c) exekučního řádu je Ministerstvo spravedlnosti při výkonu státního dohledu oprávněno požadovat ve lhůtě, kterou stanoví, písemné vyjádření exekutora k věci, která je předmětem státního dohledu. Podle § 7 odst. 4 písm. b) exekučního řádu je exekutor povinen ministerstvu při výkonu státního dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že poskytne písemné vyjádření podle odstavce 3 písm. c). Podle § 7 odst. 4 písm. a) exekučního řádu, ve znění do 31. 8. 2015, je exekutor povinen ministerstvu při výkonu státního dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že zašle ve lhůtě stanovené ministerstvem kopie požadovaných listin, případně na dobu nezbytně nutnou spis.

[39] Exekuční řád dává v § 7 odst. 5 obdobné pravomoci i Komoře. Komora vykonává dohled nad činností exekutora, nad řízením činnosti exekutorského úřadu a nad dodržováním povinností stanovených exekutorovi zákonem o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Pro výkon dohledu platí obdobně odstavce 3 a 4.

[40] Komora byla tedy oprávněna od exekutora požadovat vyjádření, případně exekutorský spis, a exekutor byl povinen jí toto vyjádření poskytnout. Kárně obviněný tyto povinnosti evidentně v případech uvedených v bodech [29] až [34] nesplnil, k výzvě Komory se zpravidla vůbec nevyjádřil, respektive pokud ano, velmi stručně, a nikdy Komoře neposkytl žádný z požadovaných spisů.

[41] Celková pasivita kárně obviněného ve vztahu ke Komoře a jejím výzvám je neomluvitelná. Nečinnost kárně obviněného přitom není způsobena žádným náhodným a jednorázovým přehlédnutím (což by bylo sice protiprávní, nicméně pochopitelné), ale je

pokračování

naopak systematická. Kárný žalobce prokázal, že se nerespektování výzev Komory v rámci jejího dohledu nad činností kárně obviněného systematicky opakuje. Nelze akceptovat obranu kárně obviněného, že jeho pasivita neměla žádné negativní následky, respektive, jeho slovy, že nikdy nenastala „*situace, která by někomu prostě způsobila nějakou újmu, že by vznikla nějaká škoda nebo něco takového*“. Komora v důsledku jeho pasivity nikdy nemohla posoudit důvodnost početných stížností, které na kárně obviněného dostávala. Kárně obviněný se systematicky vyhýbá tomu, aby nad jeho činností mohla mít Komora jakýkoliv efektivní dohled, svou pasivitou úmyslně maří a znemožňuje dohled nad svou činností soudního exekutora.

[42] Právě proto kárný senát hodnotí jednání kárně obviněného jako závažný kárný delikt podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu (srov. přiměřeně též rozhodnutí ze dne 3. 3. 2015, č. j. 14 Kse 6/2014 - 376, bod 39, resp. ze dne 15. 9. 2015, č. j. 14 Kse 3/2015 - 53, bod 30).

[43] Proto kárný senát hodnotí jednání kárně obviněného jako závažný kárný delikt exekutora podle § 116 odst. 3 písm. a) exekučního řádu.

IV. Sankce

[44] Při úvaze o druhu a výši kárného opatření vycházel kárný senát především z toho, že kárně obviněný soudní exekutor byl v posledních pěti letech již kárným senátem potrestán celkem třikrát. Rozhodnutím kárného senátu ze dne 13. 6. 2011, č. j. 14 Kse 1/2011 - 102, mu byla za mnohaleté nečinnosti v celkem 23 spisech a za dva další skutky uložena pokuta 100.000 Kč. Dalším rozhodnutím kárného senátu ze dne 25. 10. 2011, č. j. 14 Kse 7/2011 - 56, byla kárně obviněnému uložena pokuta ve výši 10.000 Kč, a to za to, že v rámci jednoho exekučního řízení 1) vydal exekuční příkaz, kterým rozhodl o provedení exekuce srážkami ze mzdy bývalé manželky povinného, ačkoliv mu bylo známo, že manželství povinného a jeho bývalé manželky bylo rozvedeno tři roky předtím, 2) nepostoupil v zákonem stanovené lhůtě návrh bývalé manželky povinného na odklad a na zastavení exekuce exekučnímu soudu, 3) dopustil se více než dvouleté nečinnosti s doručením soudního rozhodnutí povinnému. Konečně rozhodnutím ze dne 24. 3. 2015, č. j. 14 Kse 7/2014 - 54, mu byla uložena pokuta 50.000 Kč, a to pro průtahy s doručením příkazu k úhradě nákladů exekuce a s doručením usnesení o rozvrhu, pro procesní pochybení při provedení exekuce (provedení rozvrhového jednání přesto, že předtím nedoručil předvolání k jednání povinné a jednomu z věřitelů povinné), a pro průtahy s doručením usnesení o určení odměny znalce a usnesení o určení ceny nemovitostí.

[45] Z dokazování v nynější kauze plyne, že v činnosti kárně obviněného přetrvávají zcela zásadní nedostatky. Je evidentní, že kárně obviněný není s to plnit povinnosti soudního exekutora. Kárně obviněný se zcela vyhýbá dohledové činnosti Exekutorské komory. Tím znemožňuje účinný dohled nad svou činností. Současně se opakovaně dostává do prodlení s úhradou svých peněžních závazků, oprávnění musí volit při vymožení svých pohledávek cestu exekuce. Je naprosto nepřijatelné, aby soudní exekutor pohrdal svými povinnostmi plnit své splatné dluhy. Situace, kdy se sám soudní exekutor opakovaně dostává do situace, kdy jeho dluhy musí věřitelé vymáhat v exekuci, je

neakceptovatelná. Je tedy nepochybné, že kárně obviněný opakovaně a závažně narušuje důstojnost exekutorského povolání [§ 2 odst. 2 písm. b) exekučního řádu].

[46] Kárný senát vzal dále v úvahu, že všechny skutky, pro něž byl kárně obviněný nyní shledán vinným, jsou s ohledem na kontext věci mimořádně závažné. Předně, ve věci nejde o prosté a spíše ojedinělé administrativní pochybení. Naopak, souzené skutky vyjadřují celkový postoj exekutora, který se brání jakémukoliv dohledu nad svou činností. Opakované zjevně úmyslné odepření součinnosti, tj. nezaslání vyjádření a zejména nepředání spisu Exekutorské komoře, je jeden z nejzávažnějších kárných deliktů exekutora, již jen proto, že v jeho důsledku kárně obviněný záměrně znemožnil dohled nad zákonností svých postupů v situacích, kdy osoby účastníci se exekučního řízení vznášeli vůči postupu kárně obviněného závažné stížnosti. Polehčující okolnosti neshledal kárný senát žádné.

[47] Za této situace kárný senát zvažoval, zda by snad přiměřenou sankcí bylo opětovné uložení pokuty. Přitom si kárný senát nemohl nepovšimnout, že kárně obviněný nebyl s to uhradit již pokutu naposledy uloženou ve věci sp. zn. 14 Kse 7/2014 (což je skutečnost známá zdejšímu soudu z úřední činnosti). Ukládání dalších pokut již kárný senát nevidí jako účelné, pokuty evidentně neplní účel, který plnit mají. Jak vyplynulo z dokazování, kárně obviněný čelí mnohamiliónovému dluhu, který zatím nebyl ani přes nařízenou exekuci s to splatit. Nelze nadále připustit, aby kárně obviněný svou (ne)činností a neschopností vést řádně exekutorský úřad poškozoval oprávněné, povinné i další osoby a narušoval celkovou důvěru v právní řád České republiky. S ohledem na uvedené je evidentní, že jiná cesta než odvolání kárně obviněného z exekutorského úřadu není možná.

[48] Ze všech uvedených důvodů proto kárný senát volí tuto nejprísnejší sankci, která je jedinou přiměřenou reakcí na totální neschopnost kárně obviněného dostát svým povinnostem. Kárný senát zdůrazňuje, že forma a způsob, jakým kárně obviněný (ne)komunikuje s dohledovými orgány, poškozují nejen účastníky exekučních řízení, ale též celý exekutorský stav. Stejně tak pouhá představa soudního exekutora, který není s to hradit své běžné dluhy, a zaměstnává s plněním svých dluhů řadu jiných soudních exekutorů, je výsměchem celému exekutorskému stavu. S ohledem na opakované závažné přešlapy by proto jiná sankce nemohla splnit účel kárného řízení.

[49] Kárný senát poznamenává, že si je vědom § 116 odst. 11 exekučního řádu, dle něhož se exekutorovi uloží kárné opatření odvolání z exekutorského úřadu, byl-li kárně obviněný v posledních 5 letech před podáním návrhu na zahájení kárného řízení nejméně třikrát pravomocně uznán vinným závažným kárným deliktem, jestliže tato skutečnost zpochybňuje důvěryhodnost jeho dalšího setrvání v exekutorském povolání. Tuto sankční normu nelze aplikovat retroaktivně na rozhodnutí učiněná před její účinností, tedy před 1. 1. 2013; takováto zpětná aplikace by byla v rozporu s ústavní zásadou žádný trest bez předchozího zákona (čl. 39 Listiny základních práv a svobod). Proto kárný senát v dané věci neaplikoval § 116 odst. 11 a postupoval dle § 116 odst. 6 a 9, které rovněž dávají kárnému senátu možnost uložit nejprísnejší kárné opatření v podobě odvolání z exekutorského úřadu.

pokračování

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. října 2015

JUDr. Zdeněk Kühn
předseda kárného senátu